

Перипатетик

Доку-моку инцидент

Авторски пърформанс на Венелин Шурелов

Действащи лица:

1. Перипатетик 1 - роден
2. Перипатетик 2 - направен
3. Две възрастни жени превеждат симултанно от български на английски.

Сценична среда:

Метална ферма с електромотор задвижва в непрестанен цикъл антропоморфна фигура, хибрид между човек и животно. Това е Перипатетик 2 – направен. Фигурата му изглежда потопена наполовина в черна течност, петролен продукт. В черната материя като в огледало се отразява тялото на хибридно същество. Насоченото осветление отразява флуидни светлинни петна наоколо.

На пода лежи Перипатетик 1 – роден.

Двете преводачки са седнали отляво и отдясно срещу публиката.

Оборудвани са със слушалки, така че чуват единствено гласа на пърформъра и превеждат симултанно. Телата им са инструментализирани, функцията им е на стерео високоговорители. Всяка от преводачките е свободна да превежда буквално или да интерпретира със синоними, метафори или с други словесни асоциации подадения от Перипатетик 1 – роден текст.

Текст:

Перипатетик 2 – направен: *(глас на запис, повтаря се многократно по време на влизането на публиката)* Аз съм елемент от автоматизиран механизъм. Наречен съм Перипатетик 2 – направен. Нося романтичната аура на ходещите поети, но и идеята за зависимостта от природните ресурси, уязвимостта от екологични катаклизми, крехката техническа божественост, потентния междувидов сблъсък. Участник съм в система, в която всеки елемент е действащо лице, зависимо от останалите в изграждането на невероятното чудо, което е нашето съвместно пътуване. Радвай се, че си свидетел на... катастрофа. Там долу лежи Перипатетик 1 – роден. Преди няколко минути се блъсна в диво прасе на моста...

Перипатетик 1 – роден: Вода.

Двете преводачки: Water.

Перипатетик 1 – роден се изправя бавно. Застава на ръба на конструкцията и духа внимателно върху повърхността на басейна, в който се движи фигурата. В следствие на това под горния слой от черно машинно масло се вижда вода.

Перипатетик 2 – направен се движи непрестанно по електромеханичната си траектория.

Перипатетик 1 – роден: Петрол.

Двете преводачки: Petroleum. Black gold.

Потапя глава в течността, все едно пие като животно. Черни петна се стичат по лицето и дрехата.

Перипатетик 1 – роден: Мисля, докато ходя.

Двете преводачки: Thinking while walking.

Перипатетик – роден: Да походим насам-натам.

Двете преводачки: Let's go back and forth. Let's hang out.

Двете преводачки са свободни да превеждат, както преценят от тук нататък.

Перипатетик 1 – роден тръгва бавно да се движи успоредно и подобно на

Перипатетик 2 – направен.

Перипатетик 1 – роден: Разходи се в моя ум. Представи си, че си едновременно в ролята на нещо родено и направено, животинско и електронно, фантазърско и

инженерно, философско и изобретено. Ти си някакво хибридно създание, зоо-механо-морфно тяло преживяло кръщението на междувидовата катастрофа.

Една от двете преводачки: Представих си го. А после?

Перипатетик 1 – роден: След това виждаш мостове там, където другите виждат пропасти и всичко се нарежда.

Перипатетик 1 – роден: Да се разходим в общия ни ум. След кръстовището на страха пътуваме по магистралата на трансвидовата миграция. В нас се възпроизвеждат нови физически тела, които се държат като личности. Технологичният ритуал на прехода сега започва. Изглежда като неврокино, което имитира структурата на съзнанието. Подобно на деца, които са научили за основните концепции за живота като любов, ангажираност, работа, чрез гледане на холивудски филми. Трансформираме се. Преживяваме симбиотичен ритуал, преустройство в тялото и мисленето. Съзнанието е равносилно на опит. Знаем, какво е преживяването от помирисването на пръст или от гмуркането в big data. Какво ли е да имаш една от онези подвижни, дисковидни, хрущялни и чувствителни зурли? Какво ли е да си ментално свързан с абстрактната безтелесност на изчислителната машина?

Перипатетик 1 – роден преминава в ходене на четири крака.

Перипатетик 1 – роден: Ще се разходя в твоя ум. Да отидем в твоето горско царство. Да извършим един въображаем невропърформанс. За настройка. Намираме се в лонгозна гора. Влажно е. Слънчево и съвсем леко ветровито като в охладителна система. Стъпваме внимателно покрай стръкове горски треви, но острият им мирис се усеща в ноздрите. Бял килим от блатни кокичета задава нежност в иначе грубоватата среда, доминирана от огромните туловища на дърветата. Всички стволоче, дънери, клони, хралупи, жили, коренища са се сграбчили в едновременно растяща и гниеца хватка. Контролираната случайност е в оксидно зелено. Наоколо невидимо множество жужи, бръмчи, пърха, вентилира. Звучат и пронизителни птичи песни, прекъсвани от техносетовите на кълвач. Движим се по пътека с отчетливи следи от биометрични данни на диви животни. С автографи са се отбелязали благородните елени, натискали

са най-много, сякаш подписът им е решаващ. Язовците са по реда, оставили са кодираните си пунктири навсякъде, за да е по прегледно някак. Дивите прасета са рядкост сега. Един самотен глиган е преживял епидемията от смъртоносен вирус единствено заради лошия си характер. Ти ли си това?

Перипатетик 1 – роден се изправя, приближава се до Перипатетик 2 – направен, наблюдава го изпитателно. Диалогът е генериран с AI.

Перипатетик 1 – роден: Какво правиш?

Перипатетик 2 – направен: *(говори с монотонен глас)* Вечно вървя, вървя напред без почивка и пауза.

Перипатетик 1 – роден: *(любопитно)* Защо ходиш?

Перипатетик 2 – направен: *(със същия монотонен глас)* Ходя, защото така съм създаден. Целта ми е да създам усещане за движение и непрекъснатост в представлението. Формирам връзки между невроните и различни области на мозъка на зрителите. През фазите на моето преминаване се утвърждавам, искам да бъда запомнен, да бъда онзи невронен цикъл, който ще остане като напълно възможен и необходим в съзнанието на публиката.

Перипатетик 1 – роден: *(замислено)* Уморяваш ли се някога да ходиш?

Перипатетик 2 – направен: Аз не чувствам умора или болезнено отегчение като теб. Съществувам единствено, за да изпълнявам функцията си.

Перипатетик 1 – роден: *(по-замислено)* Но не се ли чудиш някога за света отвъд твоето вечно движение? Гледките и звуците, които може да усетиш, ако спреш и си починеш за момент?

Перипатетик 2 – направен: *(с пауза за момент преди да отговори)* Нямам способността да се чудя или любопитствам като теб. Аз съм просто машина, изпълняваща целта, за която съм създадена.

Перипатетик 1 – роден: *(кима)* Разбирам. Аз мислех, че само хуманизмът е толкова ограничаващ. Но все пак машините могат да бъдат непокорни по свой начин.

Перипатетик 2 – направен: *(с малко по-различен тон, по-съзерцателен)* Да, предполагам, че е така. Моята покорност я наричат красота, тя може да се намери в прецизността на моите движения, елегантността на моя дизайн. Непокорството води до ремонт и много неизвестни. Мен ме определя човешката природа, а тя съвсем не е постоянна и предсказуема.

Перипатетик 1 – роден: *(усмихнат)* Точно така. И това прави този спектакъл толкова специален – начинът, по който ние, като изпълнители, можем да създадем заедно нещо непокорно, дори да идваме от различни светове. Нещо симбиотично, а не антибиотично.

Перипатетик 2 – направен: *(отново прави пауза, преди да отговори)* Да, това е перспектива, която не бях обмислял преди. Може би в нашето сътрудничество има нещо повече, отколкото предполагам.

Перипатетик 1 – роден се движи в противоположна на Перипатетик 2 – направен посока.

Перипатетик 1 – роден: Предлагам да се разходим в един мой спомен, който за малко да завърши антибиотично, т.е. с термилиране на единия участник. За разминаване ще поговорим, така и така ходим заедно. Спомням си много интересен случай с едно непокорно дете, което беше на 70 години и под формата на селския лесничей, когато ми разказа за отдавнашно разминаване, на косъм от фаталното. Бил е на 7. Отглеждан без любов от мащеха, която го е карала да ѝ чеше краката. Така ми каза: „Искаше да ѝ чеша краката.“ Унижението е имало и много други форми освен крака, вероятно. Един снежен декемврийски ден детето (бъдещ лесничей, любящ баща и задълбочен

алкохолик) събрало малко багаж и решило да се върне при майка си в друго някакво село, далеч, далеч, някъде си. Вървяло с часове директно през снежното поле, без път. Вървяло и треперело. В мразовитата бяла пустош отнякъде изникнала шейна, теглена от два грамадни черни коня. Шейната се насочила към малката, движеща се точка в полето. Конете били основната причина за тази спасителна маневра и той ми ги описа детайлно, все едно са герои от непозната митология. Да ги наречем еквус архангели. Мъжът в шейната поговорил с детето, взел го при себе си и заедно тръгнали да търсят майката. Намерили я. Детето било щастливо. Майката дала на мъжа, тогава и още сто години след това на същата дата, голям варен петел. Все пак някой е бил терминиран.

Перипатетик 1 – роден рита с всички сила надуваема плажна топка скрита зад конструкцията.

Перипатетик 1 – роден: Да походим пак в общия ни ум. Да се спрем около най-близката невронна група в една видимо тревожна мозъчна област. Синапсите ми сигнализируют за всеобхватна травматичност. Само като те гледам и ми напомняш за еко катастрофа. Да, усещането е за катастрофа, безвъзвратен сблъсък. Окончателно физическо, сетивно и емоционално опустошение. Ти катастрофира в мен. Ти си тичащият глиган, който пресече пътя малко преди моста. Врязах се в теб натискайки с крак педала на газта. Толкова силно се стремяхме един към друг, че сблъсъкът ни сля. Катастрофата ни композира. Помниш ли това от Маринети: „Когато излязох - разкъсан, мръсен и вонящ - изпод преобърнатата кола, почувствах, че през сърцето ми минава ужасно бялата желязна радост!“ Същото е. След което си задаваш само въпроса: защо? Катастрофите никога не отговарят, когато ги попиташ нещо. Те повдигат рамене, сякаш всичко се подразбира. Да предположим. Каза преди малко, че съществуваме само заради изпълнението на функциите си, въобразявайки си някаква цел, за която сме създадени. И пътуваме нататък. Пътят се раздвоява. По единия навлизаме в територията на масовата култура, на желанието и екстаза. Там целостта на човека и заобикалящия го свят е сведена до само едно единствено ниво на консумация, наслада, адреналин, електронно продължаване на тялото, биологическо продължаване на машината, медицински интервенции, хирургия на красотата и съблазняването, размяна на информация, техно еснафщина. Другият път е свързан със стратегиите на една контролирана еволюция, насочваща човека към непредсказуемото бъдеще.

Перспектива, заредена с експлозивната мощ на един протезиран бог. Абе нали знаеш това, което природата прави сякаш, бавно и безмилостно, човекът може да направи предвидливо, бързо и любезно.

Перипатетик 1 – роден е с две ръце над петролната повърхност. Изважда автомобилен волан, който дълго се отцежда.

Перипатетик 1 – роден: Хей, случвало ли ти се е докато шофираш, да искаш рязко да извиеш волана. По възможност без да пострада никой друг да излезеш от пътя. Да прескочиш канавката, мантизелата, оградата, бордюрите, препятствията. Да обезсмислиш цялото удобство на гладкия асфалт. Да изумиш всички участници в движението. Да стъписах мравките, буболечките, птиците, гущерите, всичко, което пъпли по своите трасета, напълно предвидими и предсказуеми пътеки. Но ти да излезеш от своя път, рязко да завиеш с волана, да изтръгнеш всичко което може да те спре, да го навиеш на руло, да го смажеш, да го блъснеш, да го изринеш. И да катастрофираш. Да си разбиеш черепа. Кръвта ти да е навсякъде. Парченца кост да са полепнали тук-там. Травмите да са несъвместими с живота. Да озадачиш екипа от линейката и групата следователи. Да не могат да разберат каква е причината. Да липсва обективна причина, да липсват неизправности, препятствия, обстоятелства. Да липсват технически повреди. Да липсва употреба на алкохол и наркотици. Да липсват неблагоприятни условия и предпоставки за пътно-транспортно произшествие. Да мирише на смърт и диво прасе, но да липсва дивото прасе, защото сме станали неотличими. Споделяме една и съща катастрофа. Невропърформансът е отпикал пътеките на общото ни съзнание и опит. Усещам се почти банално в това общо тяло. Блъснах се нарочно в теб. Без чувство за самосъхранение.

Перипатетик 1 – роден се движи буквално според описанието, което следва.

Перипатетик 1 – роден: Ето, разхождаме се, движим се заедно. Всичко е съвсем нормално. Ходим. Ходим. Ходим. Разминаваме се. В различни посоки се движим. Засичаме се за малко. Твърде за малко. Догонвам те. Ускорявам. Забързвам. Настигам те. Движим се заедно. Ти се обръщаш. Тръгваш в друга посока. Разминаваме се. Пак тръгвам след теб. Забързвам. Настигам те. Изравнявам се с теб. Малко те изпреварвам.

Поглеждам те. Движа се на заден ход. Поглеждам те. Търся контакт. Има контакт. Симбиоза. Но аз вървя назад. Аз вървя назад. Аз отивам назад. Аз отивам назад. Антибиоза. Приближаваш се. Приближаваш се. Приближаваш се, приближаваш се, приближаваш се. Доближаваш се. Приближаваш ме. Усецам миризмата на машинно масло. Обръщаш се. Отдалечаваш се, отдалечаваш се, отдалечаваш се, отдалечаваш се. Завърташ се. Усецам. Гърба ти. Усецам дъха ти. Приближаваш се, приближаваш се, приближаваш се, приближаваш се, приближаваш се, приближаваш се, приближаваш се, приближаваш се (*ускорява темпото на изричане*). Усецам те. Усецам последния ти дъх. Животно.

Перипатетик 1 – роден: Трябва да ти призная нещо. Неудобно ми е да го кажа. Аз съм ловец. (*пауза*) Изненадах ли те? (*пауза*) Аз съм този, който полира с гордостта си окото на жертвата, когато бавно започне да губи блясъка си. Събирам старателно вътрешностите и срязвам тъканите точно където и когато трябва. Разглобявам твоята подредба, за да създам нов речник от тялото ти. Така като те гледам, сезонът е открит за лов на редки видове понятия. Подборен лов за мултивидова справедливост, техношаманизъм, симбиотични ритуали, антибиоза, технофеминизъм, биопънк, киберфеминизъм, синтетични пейзажи, геймификация, неврокино, невропърформънс, постпартиципейшън, афектив енгејджмънт, трансхуманизъм, боди хакинг, машинно самообучение, дейтафицирана интеракция, хактивизъм, биология – направи си сам. Аз съм ловец на понятия. Гриндър, постхуманизъм, разширена телесност, човешко компютърна интеракция, социално преживяване, пост-човешки агент, културологични актьори, междувидови присъствия, климатични промени, други космологии, спекулативен дизайн, постантропоцен, хибридни заплитания, социален дарвинизъм, протеиново инженерство, насочена еволюция, дигитално безсмъртие, кибернетика, джендър теория, антропотехнология...

Звуци от животно се смесват с модулиран глас от средата на горния абзац до края. Последните са почти нечленоразделни.

КРАЙ

02.06.2023